

عنوان مقاله:

به سوی کشت هوشمند برنج

محل انتشار:

مجله علوم و فناوری اطلاعات کشاورزی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جمیله علیلو - دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی پایدار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

هادی مومنی هلالی - دکتری ترویج کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی توان تامین غذای موردنیاز جمعیت در سال ۲۰۵۰ را نخواهد داشت. ازطرفی اتلاف و هدررفت محصولات تولیدی، این چالش را مضاعف می کند. لذا، یکی از مهم ترین راهبردها برای امنیت غذایی و جلوگیری از اتلاف منابع و نهاده های کشاورزی، هوشمندسازی کشاورزی است. کشاورزی هوشمند بر گردآوری داده ها، انتقال داده ها و ذخیره سازی آن ها در نظام های ذخیره از راه دور استوار است و با تجزیه و ترکیب اطلاعات، امکان تصمیم سازی در حداقل زمان ممکن را فراهم می آورد. استفاده از ماشین آلات هوشمند در شالیزارها، مدیریت هوشمند بیماری های گیاهی و علف های هرز شالیزارها، و آبیاری هوشمند شالیزارها، نمونه هایی از فناوری های استفاده شده در نظام کشاورزی هستند. کشاورزی هوشمند، کمیت و کیفیت محصولات را افزایش می دهد و با بهینه سازی تولید، بهره گیری از نیروی انسانی را بهبود می بخشد. استفاده از فناوری های هوشمند، مدیریت کشاورزی را رونق داده، به مهاجرت معکوس به روستاها کمک کرده و منابع زیست محیطی را حفظ می کند. علی رغم مزایای فراوان نظام هوشمند در مدیریت مزرعه، عدم دسترسی به شبکه اینترنت مناسب در مناطق روستایی و نیاز به مهارت و دقت بالای کاربر در به کارگیری کشاورزی هوشمند، دو چالش عمده کشت هوشمند برنج است که در این نوشتار راهکارهای لازم ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

امنیت غذایی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، هوشمندسازی، شالی کاری، برنج، کشاورزی هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1589858>

